

“Όποιος δέχεται τὰ λόγια κατὰ γράμμα, θά χαθεί.

“Αν δοκιμάσει νὰ ἐξηγήσει μὲ λόγια, δὲ θά πετόχει στὴ ζωὴ του φῶτιση.

☆

Μιά στιγμήμα ἀντίληψη βλέπει τὸν ἀτέλειωτο χρόνο.

‘Ο ἀτέλειωτος χρόνος εἶναι μιὰ στιγμή.

“Όταν κανεὶς καταλάβει καλά τὴν ἀτέλειωτη στιγμή,

καταλαβαίνει τὸ πρόσωπο ποῦ τὴ βλέπει

☆

Πρὶν γίνεῖ τὸ πρῶτο βῆμα, γεννήθηκε ὁ σκοπός.

Πρὶν ἢ γλώσσα κινηθεῖ, τελείωσε ὁ λόγος.

Πιὸ πολὺ χρειάζεται ἀπὸ λαμπρὴ ἐνόραση, γιὰ νὰ βρεθεῖ ἡ προέλευση τοῦ σωστοῦ δρόμου.

ΔΕΚΑ ΤΑΥΡΟΙ

1 見牛

2 見牛

3 見牛

4 得牛

5 牵牛

6 骑牛

7 坐牛

8 思牛

9 思牛

10 思牛

☆

“Ἡ φῶτιση ποῦ ἐπιδιώκει τὸ Ζὲν ἔρχεται ἀπὸ μόνῃ της. Περνάει ὁμως στάδια ποῦ προετοιμάζουν τὸ μύστη του. ‘Ο Κινέζος δά-

“Ο Γουαϊκὸν ἀπαρλονέθηκε ὅταν εἶδε μιὰ εἰκόνα τοῦ Μποντιντάμα μὲ γένια: «Ποῦ αὐτὸς δὲν ἔχει γένια»;

Σ χ ὀ λ ι ο τοῦ Μούμου: “Αν θέλεις νὰ μελετήσεις τὸ Ζὲν, πρέπει νὰ τὸ μελήσεις μὲ τὴν καρδιά σου. “Όταν φτάσεις στὴν ἀντίληψη, πρέπει νὰ εἶναι πραγματικὴ ἀντίληψη. Πρέπει ἐσὺ ὁ ἴδιος νὰ ἔχῃς τὸ πρόσωπο τοῦ μεγάλου Μποντιντάμα γιὰ νὰ τὸν δεῖς. Μιά ματιὰ θά εἶναι ἀρκετὴ. “Αν ὁμως πρὶς πρὶς τὸν συνάντησες, ποτὲ δὲν τὸν εἶδες καθόλου. Δὲν πρέπει νὰ κουνεπιάζεις τ’ ὄνειρό σου μπροστὰ στὸν ἀφελή.

Γιατὶ ὁ Μποντιντάμα εἶχε γένια;

Τὶ ἀνόητη ἐρώτηση!

☆

★ ‘Ο Βούδδας, κατὰ μιὰ σοῦτρα, εἶπε κάποτε: «Σταμάτα, σταμάτα. Μὴ μιλάς. ‘Ἢ ἔσχατη ἀλήθεια εἶναι οὔτε νὰ σκέπτεσαι».

σκαλὸς Κάκουαν, τὸ 12ο αἰῶνα, ἔγραψε τέτοια στάδια σὲ Δέκα ταύρους, (βασισμένους σὲ παλιότερους τιοϊστικὸς ταύρους) καὶ αὐτὰ σγολιά τους, τετράστιχα καὶ περὰ. Οἱ ζωγραφιῆς τῶν ταύρων ποῦ παρουσιάζονται ἐδῶ εἶναι τοῦ σύγχρονου καλλιτέχνη Τομκι-τσίρο Τοκουρία.

★

1

“Όντας στὰ βωσκοτόπια αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀτέλειστα παρμερίζω τὰ ψηλά χορτάρια γυρεύοντας τὸν ταῦρο

‘Ακολουθώντας ἀνώνυμα ποτάμια, χαμένους στοὺς μπερδεμένους δρόμους μακρινῶν βουνῶν,

μὲ λειψὴ τὴ δύναμή μου καὶ ἐξαντλημένη τὴ ζωντανία, δὲ μπορῶ νὰ βρῶ τὸν ταῦρο.

Μονάχα ἀκούω τίς ἀκρίδες νὰ χορρίζουν μὲς στὸ δάσος τὴ νύχτα

Σ χ ὀ λ ι ο: ‘Ο ταῦρος ἔχει χαθεῖ. Ποιά ἀνάγκη εἶναι νὰ ψάχνω; Αἰτία μόνο ὁ χωρισμός ἀπ’ τὴν ἀληθινή μου φύση ποῦ δὲ μπορῶ νὰ τὸν βρῶ. Στὴ σύγχυση τῶν αισθήσεων χάνω ἀκόμη καὶ τὰ χνάρα του. Μακριὰ ἀπ’ τὴν πατρίδα, βλέπω πολλὰ σταυροδρόμια ἀλλὰ καὶ ὁδὸς εἶναι ἡ σωστὴ δὲν ξέρω. ‘Αληθσία καὶ φόβος, καλὸ καὶ κακὸ μὲ μπερδεύουν.

2

Στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ κάτω ἀπ’ τὰ δένδρα βρῶσκω ἀχνάρια!

‘Ακόμη καὶ κάτω ἀπ’ τὸ εὐωδιαστὸ χορτάρι βλέπω τὰ σημάδια του.

Βαθιά μέσα σ’ ἀλόμακρα βουνὰ ἀνακαλύπτου-ται.

Αὐτὰ τὰ σημάδια δὲ μποροῦν νὰ κρυφτοῦν πὸ τὸν ἀπ’ τὴ μύτη σου, ὅταν κοιτᾷς τὸν οὐρανὸν.

Σ χ ὀ λ ι ο: Καταλαβαίνοντας τὴ διδασκα-